

fredsstillet, saa har jeg, som den højtærede Minister og hele Tinget vil vide, intet imod, at en saadan Formueforøgelse, konstateret ved Salg, bliver ramt med en Tillægsafgift af antagelig Størrelse. Jeg har aldrig sagt, at den ikke maatte gaa op i Procenter, det Udtryk har jeg aldrig brugt; jeg har kun sagt, at man skulde tage Hensyn til, at det er en Afgift paa Formuerealisation, ikke en almindelig Merindtægtsskat, og at man endvidere skulde tage Hensyn til, at Afgiften ikke blev af en saadan Højde, at den kunde virke ruinerende paa den, den ramte, hvilket den vilde kunne gøre efter det af den høje Regering fremsatte Forslag.

Anden Næstformand (*Alfred Christensen*): Det ærede 5te Medlem for Skanderborg Amt har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Angaaende det at optage Laan til produktive Foretagender vil jeg kun sige, at forsaavidt det produktive Foretagende kan forrente de Penge, der sættes i det, forekommer det mig dog som Forretningsmand naturligt, at man i alt Fald tilvejebringer en meget væsentlig Del af de Penge, der skal til, ved Laan.

Med Hensyn til Militærspørgsmaalet maa jeg indrømme, at i og for sig er 120 Mill. Kr. endnu ikke noget helt ubetydeligt Beløb, men jeg vil hævde, at relativt set er det ikke saa overordentlig meget mere end det, vi anvender under Fredsforhold, set i Forhold til Fredsbudgettet, og jeg vil endvidere hævde, at der ingen Grund er til at benytte Militærspørgsmaalet som Grundlag for en Agitation i Retning af, at vi, der holder paa, at vi maa have en vis militær Styrke inde, derigennem fordyrer Vilkaarene for Landets Borgere unødvendig meget.

Forinden jeg siger Tak for de to Svar, jeg fik paa mine Spørgsmaal, vil jeg gerne sige et Par Ord om det Standpunkt, hvorpaa den højtærede Finansminister stillede sig overfor mit Spørgsmaal om Maleribeskatningen: at der her ingen Grund var til at svare mig, da jeg ikke ønskede at gaa med til Hovedforslaget. Da imidlertid den højtærede Finansminister selv antydede, at der var en Mulighed — han havde ikke opgivet Haabet, jeg var jo et ungt Menneske o. s. v., saa han kunde dog tænke sig, at jeg vilde komme med —, forekommer det mig, at den højtærede Finansminister skulde løbe

Linien ud og gøre det mest mulige for at faa mig med ved at give mig saa mange Oplysninger som muligt. Men det mener den højtærede Finansminister altsaa er ret overflødigt.

De to Svar, jeg fik, tilfredsstillede mig. De viser nemlig, saa vidt jeg kan skønne, hvad ogsaa den ærede Ordfører for Venstre gjorde opmærksom paa — det Parti, i hvis Arme vi efter den højtærede Finansministers Mening saa gerne vil hvile, hvad der nu ikke er ganske rigtigt, for vi ønsker gerne at staa ved Siden af det i venskabeligt Samarbejde, men altsaa med Armene fri foreløbig —, de viser, at Forslaget er ganske ubrugeligt. Ejendomsskylden skal ikke lægges til Grund. Ved al anden Formueansættelse skal den efter de bestaaende Regler lægges til Grund. En eller anden Kommission, eller hvad man nu vil kalde det, skal bestemme den paagældende Ejendoms naturlige Værdi. (Afbrydelse). Ja, man kan kalde det Kommission eller Udvalg. Det ærede Ministeriums Medlemmer synes at sætte stor Pris paa, at man bruger bestemte Udtryk om de forskellige Ting. Naar vi blot kan faa en Recept over, hvilke Udtryk man ønsker, skal jeg gerne anvende dem. Men det faktiske er, at Resultatet bliver ganske vilkaarligt. — Det Svar, som angik Aktierne, var endnu interessantere. Det fremgaar af den højtærede Finansministers Udtalelse herom, at det i høj Grad vil være vejledende, til hvilken Kurs man har sat de paagældende Aktier pr. 1. Januar 1918. Det vil altsaa sige, at de Aktier, der har været noterede paa Københavns Børs den 1. Januar, og som maaske allerede den nævnte Dato var takserede alt for højt, er langt, langt gunstigere stillede end andre Aktier.

Den ærede anden Ordfører for det radikale Parti (Moesgaard-Kjeldsen) ønskede paa ingen Maade at skaane de Selskaber, som gennem et ringe Udbytte havde søgt at skaffe deres Aktionærer en Fordel derved, at Skatten blev mindre. Men den højtærede Finansministers Udtalelser viser, at netop saadanne Aktier vil blive skaanet i allerhøjeste Grad, for det er dog klart som Dagen, at de Henlægges Kurserne, der har fundet Sted, vil paavirke Kurserne. Naar man altsaa gennem Krigsaarene 1914—15—16, som det er sket i visse Selskaber — jeg behøver ikke at nævne Navne —, har udbetalt Udbytter, som ikke stod i noget som helst rimeligt Forhold til det, de paagældende Selskaber har tjent, saa er det ikke saadan at for-